

32001D0887

2001 12 14

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 329/1

TARYBOS SPRENDIMAS
2001 m. gruodžio 6 d.
dėl euro apsaugos nuo klastojimo

(2001/887/TVR)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

NUSPRENDĖ:

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 31 straipsnį ir 34 straipsnio 2 dalies c punktą,

1 straipsnis

atsižvelgdama į Prancūzijos Respublikos iniciatyvą ⁽¹⁾,

Sąvokos

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽²⁾,

Šiame sprendime:

kadangi:

a) „suklastoti banknotai“ ir „suklastotos monetos“ – banknotai ir monetos, apibūdinti Reglamento (EB) Nr. 1338/2001 2 straipsnyje;

(1) 1998 m. gegužės 3 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 974/98 dėl euro įvedimo ⁽³⁾ nustato, kad eurai išreikšta valiuta pradedama leisti į apyvartą nuo 2002 m. sausio 1 d., ir dalyvaujančias valstybes nares įpareigoja užtikrinti atitinkamas sankcijas už euro banknotų ir monetų padirbinėjimą ir klastojimą.

b) „euro klastojimas ir nusikaltimai, susiję su euro klastojimu“ – su euru susijusios veikos, apibūdintos Tarybos pamatininio sprendimo 2000/383/TVR 3–5 straipsniuose;

(2) Pirmiau minėtais aktais įtvirtintos euro apsaugos priemonės turėtų būti papildytos ir sustiprintos nuostatomis, užtikrinančiomis glaudų valstybių narių kompetentingų institucijų, Europos centrinio banko, nacionalinių centrinių bankų, Europolo ir Eurojusto bendradarbiavimą siekiant slopinti nusikaltimus, susijusius su euro padirbinėjimu.

c) „kompetentingos institucijos“ – valstybių narių paskirtos institucijos centralizuoti informaciją, visų pirma nacionalinės centrinės įstaigos, išaiškinti ir tirti euro klastojimą ir nusikaltimus, susijusius su euro klastojimu, ar už juos bausti;

(3) 2000 m. gegužės 29 d. Taryba priėmė Pamatinį sprendimą 2000/383/TVR dėl apsaugos nuo padirbinėjimo didinimo baudžiamosiomis ir kitomis sankcijomis ryšium su euro įvedimu ⁽⁴⁾.

d) „Ženevos konvencija“ – 1929 m. balandžio 20 d. Ženevoje pasirašyta Tarptautinė konvencija dėl kovos su pinigų padirbinėjimu;

(4) 2001 m. birželio 28 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1338/2001, nustatantį priemones, būtinas euro apsaugai nuo klastojimo ⁽⁵⁾ ir Reglamentą (EB) Nr. 1339/2001, išplečiantį Reglamento (EB) Nr. 1338/2001, nustatančio priemones, būtinas euro apsaugai nuo klastojimo, veikimą toms valstybėms narėms, kurios nėra priėmusios euro kaip bendros valiutos ⁽⁶⁾,

e) „Europolo konvencija“ – 1995 m. liepos 26 d. Konvencija dėl Europos policijos tarnybos įsteigimo ⁽⁷⁾.

2 straipsnis

Banknotų ir monetų ekspertizė

Valstybės narės užtikrina, kad tiriant euro klastojimą ir nusikaltimus, susijusius su euro klastojimu:

a) pagal Reglamento (EB) Nr. 1338/2001 4 straipsnio 1 dalį paskirtas ar įsteigtas Nacionalinis analizės centras (NAC) atliktų būtiną įtartinų suklastotų banknotų ekspertizę;

b) pagal Reglamento (EB) Nr. 1338/2001 5 straipsnio 1 dalį paskirtas ar įsteigtas Nacionalinis monetų analizės centras (NMAC) atliktų būtiną įtartinų suklastotų monetų ekspertizę.

⁽¹⁾ OL C 75, 2001 3 7, p. 1.

⁽²⁾ Nuomonė, pateikta 2001 m. spalio 23 d. (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 139, 1998 5 11, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 140, 2000 6 14, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 181, 2001 7 4, p. 6.

⁽⁶⁾ OL L 181, 2001 7 4, p. 11.

⁽⁷⁾ OL C 316, 1995 11 27, p. 2. Konvencija su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2000 m. lapkričio 30 d. Protokolu (OL C 358, 2000 12 13, p. 2).

3 straipsnis

Ekspertizės rezultatų persiuntimas

Valstybės narės užtikrina, kad NAC ir NMAC pagal 2 straipsnį atliktų ekspertizių rezultatai būtų pagal Europolo konvenciją siunčiami Europolui.

4 straipsnis

Pareiga perduoti informaciją

1. Valstybės narės užtikrina, kad Ženevos konvencijos 12 straipsnyje nurodytos nacionalinės centrinės įstaigos Europolui pagal Europolo konvenciją perduotų centralizuotą informaciją apie euro klastojimą ir nusikaltimus, susijusius su euro klastojimu, įskaitant informaciją, gautą iš trečiųjų šalių. Valstybės narės ir Europolas bendradarbiauja, kad nustatytų, kokia informacija turi būti perduodama. Šią informaciją mažiausiai sudaro duomenys apie susijusius asmenis, nusikaltimų duomenys, aplinkybės, kurio-
mis nusikaltimai buvo išaiškinti, konfiskuoti objektai ir sąsajos su kitomis bylomis.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos, tirdamos euro klastojimą ir nusikaltimus, susijusius su euro klastojimu, atitinkamai atvejais naudojasi Laikinojo teismo bendradarbiavimo padalinio teikiamomis galimybėmis ir vėliau Eurojusto, kai tik jis bus įsteigtas, siūlomomis bendradarbiavimo galimybėmis, vadovaudamosi nuostatomis, išdėstytomis Laikinojo teismo bendradarbiavimo padalinio ir Eurojusto steigimo dokumentuose.

5 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja nuo jo paskelbimo Oficialiajame leidinyje dienos.

Priimta Briuselyje, 2001 m. gruodžio 6 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

M. VERWILGHEN